

POSTANOWIENIE

Dnia 8 grudnia 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Lech Walentynowicz (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Grzegorz Misiurek

SSA Maria Szulc

w sprawie z powództwa W. C.

przeciwko M. S. i S. D.

o ustalenie nieważności umowy,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 8 grudnia 2010 r.,

zażalenia pozwanego M. S. na postanowienie Sądu Okręgowego w O. z dnia 2 lipca 2010 r., sygn. akt VI Ga (...) [VU (...)],

odrzuca zażalenie.

Uzasadnienie

Po złożeniu apelacji od wyroku Sądu Rejonowego w O. z dnia 22 grudnia 2009 r. [sygn. akt V GC (...)], pozwany M. S. wniósł – na podstawie art. 49 k.p.c. – o wyłączenie dwóch sędziów Sądu Okręgowego w O., którzy w postępowaniu zażaleniowym rozstrzygnęli „w sposób niekorzystny dla pozwanego” wniosek powoda o udzielenie zabezpieczenia.

Postanowieniem z dnia 2 lipca 2010 r. Sąd Okręgowy w O. oddalił ten wniosek, ponieważ nie zostały ujawnione przesłanki wyłączenia sędziów określone w art. 48 i 49 k.p.c.

Rozpoznając zażalenie pozwanego M. S., Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

O tym, które postanowienia sądu drugiej instancji mogą być zaskarżone zażaleniem do Sądu Najwyższego, rozstrzyga art. 394¹ k.p.c. Przepis ten nie odsyła w

jakimkolwiek zakresie do unormowania zamieszczonego w art. 394 § 1 k.p.c., obowiązującego w postępowaniu zażaleniowym przed sądami powszechnymi. Oznacza to, że art. 394¹ k.p.c. stanowi o dopuszczalności zażalenia do Sądu Najwyższego w sposób autonomiczny i wyczerpujący.

Postanowienie sądu drugiej instancji oddalające wniosek o wyłączenie sędziego nie jest postanowieniem kończącym postępowanie w sprawie, nie zostało również wymienione w art. 394¹ k.p.c. w innym kontekście procesowym. Z przedstawionych przyczyn zażalenie pozwanego na postanowienie Sądu Okręgowego w O. z dnia 2 lipca 2010 r. jest niedopuszczalne i podlega odrzuceniu (art. 373 k.p.c. w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c. i art. 398²¹ k.p.c.).